

NEZLOMEN OSUDEM

Anna M.: Zikmund Schwarzkopf se narodil krátce poté, co se v Československu dostala k moci komunistická strana. Píše se rok 1950 a v naší zemi nastaly velmi těžké časy. Komunisté začali pronásledovat lidi, kteří nesouhlasili s jejich názory a způsobem vlády. Ovlivnilo to životy všech, i malých dětí

00:57-01:02 Dětství měl jsem krapánek dramatické.

01:15 -01:15 Můj tatínek

01:16-01:25 byl syn majitele fabriky, koželužny zdejší a jako takový byl pro komunisty

01:27 Nebezpečný,

01:28 nespolehlivý.

01:29-01:35 tito lidé chodili do tzv.STB, byl to pracovní tábor

Martin M.: Dětství pana Schwarzkopa nebylo vůbec jednoduché a jak on sám říká, bylo krušné.

01:49-01:51 my jsme vlastně vyrůstali

01:57 bez tatínka

01:59- 02:01 maminka nedostala žádnou práci,

02:03-02:04 takže to byl boj o peníze

Vojta P.: Jako by nestačilo, že jim zabavili koželužnu i ševcárnu, tatínka poslali pracovat k „Pétépákům“. Soudruzi si vymysleli, že doma mají ukryté poklady a vystěhovali je z rodinné vily. V jejich novém bytě na pana Schwarzkopfa velmi depresivně působily „návštěvy STB“ .

02:36-02:58 pravidelně dojížděli k nám do bytu, tatínek tam nebyl, my a já jsem třeba spal, najednou tam cizí lidi v kabátech a prohrabávali se mi třeba v nočním stolku a vyhazovali věci prostě ze skříní s důvodem, že skrýváme nějaký majetek, který jsme neměli právo si vzít.

Ondra T. Když se konečně tatínek vrátil domů, mysleli si, že už vše zlé mají za sebou. Soudruzi však měli jiný názor a ponižování rodiny pokračovalo.

46: 49-49:54 tatínek když se vrátil z PTP, tak taky těžko hledal zaměstnání

47:13 -14 Takže ho donutili

47:17 – 47:21 aby jezdil s ještěrkou s valníčkem plným hnoje

47:23 aby

47:27 - 31 prostý lid viděl, jak komunisti dokázali zamést s těma fabrikantama.

47:33 – 47:34 Měl určenou trasu

47:36 – 47:44 musel jezdit přes náměstí s tím hnojem, aby bylo vidět, jak s těma lidma, který nic neudělali, jak dokázali zatočit

ANTONIE T.: Není divu, že pan Schwarzkopf neměl vládu komunistické strany rád a jedním z nejšťastnějších dnů byl ten, kdy padl tento režim.

03:41 – 03:53 Já jsem to velice prožíval, dokonce jsem před 11. listopadem byl tejden v Praze u kamaráda , kde jsme se zúčastnili každé demonstrace

04:00– 04:29 jednu tu stávku jsem stál přímo proti řadu policajtů s obuškama, drželi psy. Sem říkal, kdypak to asi na nás pustí. Naštěstí se to nestalo. Bylo to dost dramatický. No ale jako ta euforie, kterou jsme měli, a to nadšení, že se prostě konečně něco děje, a že budem svobodný, a že

budem moc cestovat a podobný věci. To byly
šťastný okamžiky

Martin M.: A co by pan Schwarzkopf chtěl vzkázat
dalším generacím?

11:33 – aby si vážili

11:36 - svobody,

12:07- 12:10 Že můžete studovat, co chcete

18:59 -19:00 aby vy jste byli šťastní